

СЛАВА ТЕБЕ БОЖЕ НАШЪ, СЛАВА ТЕБѢ.

И ѱзриши сыны сыновъ твоихъ, миръ,
на Израилѣ.

СЛАВА ТЕБѢ БОЖЕ НАШЪ СЛАВА ТЕБѢ.

Послѣ тѣи Свещенника казва подчитаное
слово, като имъ разказва, що е сжпрѣжеска тай
на; и какъ въ сжпрѣжеството богогодно и чес-
тно да живѣють: послѣ свършваніето на слово-
то, Свещенника пыта младоженеца.

Ты (име речи): сзсз добро ли и не
принѣженно произволеніе, и сзсз здрава
ли мысль поемашъ за своя жена тѣзи
(име речи) сз комото тѣка предстоити?
Отвѣщава младоженецъ, и дѣма:
Сй честный отче, неа поемамъ,—. Свещ.

Не си ли са обѣщавъ на дръга не-
вѣста? Младоженецъ: Не съмъ чест-
ный отче.

Слѣдъ това свещенникъ са обраца и пыта не-
вѣста та:

Ты невѣсто (име речи) сз добро ли
и непринѣженно произволеніе, и сзсз здра-